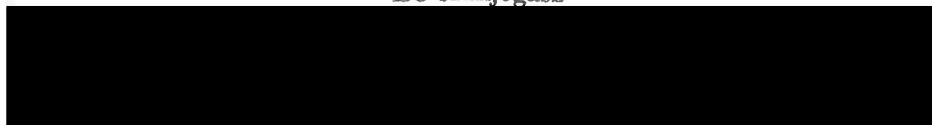

TEMESVÁRI ÜGYVÉDI IRODA

Dr. Temesvári Zoltán

ügyvéd

EU szakjogász

Budai Központi Kerületi Bíróság útján

az ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG részére
Budapest

A beadvány tárgya:
Alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője a
TEMESVARI ÜGYVEDI IRODA (Dr. Temesvári Zoltán ügyvéd, székhely:

útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény
27.§ alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.V.20.759/2023/2. számú végzésének, a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.630.458/2023/6. számú ítéletének és a Budai Központi Kerületi Bíróság 19.P.20.806/2022/11. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat az Abtv. 43.§-nak megfelelően, mivel sértik az Alaptörvény R) cikk 2., T) cikk 1., XXII. cikk 1.) és XXVIII cikk 1.) és 28.) bekezdéseit.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések az alábbiak:

a Kúria Pfv.V.20.759/2023/2. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.630.458/2023/6. számú ítélete és a Budai Központi Kerületi Bíróság 19.P.20.806/2022/11. számú ítélete

2. A határidő számításához szükséges adatok megadása:

A Kúria Pfv.V.20.759/2023/2. számú végzését a részemre elektronikus úton kézbesítették, a végzés cégkapun történt átvételének napja 2023.09.11. Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani (Abtv. 30.§ (1) bek.). Mindezek alapján a jelen alkotmányjogi panasz benyújtására a nyitva álló határidőn belül kerül sor.

Az irat elektronikus iratról
készített másolat

irodakezelo

3. A tényállás és a pertörténet rövid ismertetése:

3.1. Alperessel szemben Budapest I. kerület Budavári Önkormányzat (1014 Budapest, Kapisztrán tér 1.) felperes indított peres eljárást a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt ingatlan kiürítése iránt.

3.2. Ezen hivatkozott peres eljárás előzménye volt, hogy a felperes mint bérbeadó és az alperes mint bérlő között 2016. április 13. napján jött létre határozatlan időre kötött lakásbérleti szerződés, amit a Budapest I. kerület Önkormányzat [REDACTED] 2020. július 31. napján felmondott. Fontos kiemelni, hogy a felmondást megelőző időszak a COVID19 járvány váratlan megjelenése és annak az emberi életre, illetve egészségre legveszélyesebb időszaka volt.

A [REDACTED] felmondását – a bérleti szerződésben foglaltakkal ellentétben - felszólítás nem előzte meg, a felmondás indokaként előadott bérlői szerződésszegő magatartás vizsgálatára sem került sor.

Alperes, mint bérlő a felmondást nem tartotta jogszerűnek, ezért felmondás érvénytelenségének megállapítása iránt pert indított a [REDACTED] mint alperessel szemben (a továbbiakban: előzményper), amely peres eljárásban a **Budai Központi Kerületi Bíróság 22.P.22.066/2020/41. számon hozott elsőfokon ítéletet**. Az elsőfokú ítélet a bérlő [REDACTED] keresetét elutasította, a felmondás kapcsán nem állapította meg annak érvénytelenségét. Felperes fellebbezése folytán a perben **másodfokon a Fővárosi Törvényszék járt el, amely bíróság 44.Pf.635.703/2021/5. számon meghozott ítélete a fellebbezést nem találta alaposnak. A másodfokú bíróság ítéletében megállapította azonban, hogy a bíróság nem vizsgálta az alperes lakhatáshoz való jogát mint védendő érdeket, mivel az előzményperben a felmondást közlő [REDACTED] volt az alperes és anyagi jogi szempontból nem a [REDACTED] a szerződésből eredő jogok és kötelezettségek alanya, hanem az általa képviselt önkormányzat, a bérlő (az előzményper felperese) jogmegóvási szükséglete az előzményper alperesével – a [REDACTED] - szemben nem áll fenn, mert a felmondás jogosítottja nem az alperes, hanem az önkormányzat.**

3.3. A fent hivatkozott előzményper követően Budapest I. kerület Budavári Önkormányzat indított peres eljárást az alperessel szemben ingatlan kiürítése iránt, amely első fokon a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt 19.P.20.806/2022. számon volt folyamatban. A keresettel szemben beterjesztett ellenkérelmében alperes az előzményper 44.Pf.635.703/2021/5. számon meghozott másodfokú ítéletének indokolási részében írtakra is hivatkozott, miszerint „*a keresettel szemben védekezésként felhozható igény nem érvényesíthető önálló megállapítási keresetként, mivel ilyen esetben jogmegóvási szükséglet hiányában nem állnak fenn a megállapítási kereset eljárásjogi feltételei (BDT2009.2143). A jogvédelem szükségessége tehát eredendően hiányzik abban az esetben, ha a megállapítással védelmet kereső fél más módon is érvényesítheti jogát: a perbeli esetben a felperes a vele szemben lakáskiürítés iránt indítandó peres eljárásban anyagi jogi kifogásként (Pp. 7.§ (1) bekezdés) hivatkozhat a felmondás jogellenességére. A felperes jogmegóvási szükséglete az alperessel szemben a {17} bekezdésben írtak szerint sem áll fenn, mert a felmondás jogosítottja nem az alperes, hanem az önkormányzat.*”

Az Önkormányzat mint felperes által a lakáskiürítés iránt indított perben alperes – az előzményper másodfokú bíróságának iránymutatása alapján - tehát ismét hivatkozott a felmondás jogellenességére, illetve a felperessel szemben fennálló jogmegóvási szükségletére. A felmondás jogellenességének vizsgálata körében arra is hivatkozott, hogy a perbeli felmondás jogszerűségének megítéléséhez elengedhetetlen az eljáró bíróság részéről az alperesi hivatkozások vizsgálata (így többek között, hogy a felmondással érintett időszak körülményei és ehhez kapcsolódva a bérlő hozzátartozójának szerződésszegő magatartásának mikénti megítélése) figyelemmel arra, hogy az az előzményperben a fentiek okán nem volt vizsgálható, azonban a felmondás jogkövetkezményeként alperes a lakhatáshoz való jogát veszíti el, így az érvénytelenség megítélése körében ezen szempontok vizsgálatának különös jelentősége van.

Az elsőfokú bíróság a felperesi keresetnek helyt adott, a bizonyítás körében nem vizsgálta az alperesi védendő érdek alapján különösen indokolt, az alperes által kért külön szempontokat, vagyis pusztán az előzményper iratai alapján továbbra is jogszerűnek tartotta a felmondást és az arra alapozott lakáskiürítés iránti keresetet is. Alperes a **Budai Központi Kerületi Bíróság 19.P.20.806/2022/11. számon meghozott elsőfokú ítéletével szemben fellebbezéssel élt. A másodfokon eljáró Fővárosi**

Törvényszék 44.Pf.630.458/2023/6. számon meghozott ítéletével hatályában fenntartotta az elsőfokú ítéletet. Ítéletének indoklásában megállapította, hogy alperes általa is előadottan „a bérleményellenőrzés időpontját is magában foglaló meghatározott időszakban a bérleményt nem lakta, a bérleti szerződés tárgyát képező lakás használata az alperes által létszükségletként nem volt megállapítható a felmondási jog gyakorlásának időpontjában, mivel lakhatása [REDACTED] megoldható volt, egyebekben pedig a fent kifejtettek miatt az alperes által hivatkozott védendő jogi érdek (lakhatáshoz való jog) vizsgálata a Pp. 7.§ (1) bekezdés 1. pont szerinti anyagi jogi kifogás (felmondás jogellenessége az előzetes felszólítás hiánya miatt) szempontjában irreleváns, míg az alperesi alapjogi hivatkozás nem az érvényesített jog érvényesíthetőségét kizáró, megszüntető vagy gátló anyagi jogi rendelkezés.” A másodfokú bíróság, így nem tartotta indokoltnak az alperes által kért további bizonyítás lefolytatását, vagyis korábbi iránymutatásával ellentétben az alperesi jogmegóvás érdekében szükséges, alperes által kért egyéb szempontokat maga sem vizsgálta, illetve nem értékelt.

3.4. Alperes a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelemmel élt és kérte elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új – a keresetet elutasító – határozat hozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A Kúria a Pfv.V.20.759/2023/2. számú végzéssel az alperes felülvizsgálati kérelmét visszautasította azzal az indokkal, hogy az érdemben nem bírálható el. A Pp. 7.§ (1) bekezdés 18. pontja alapján az ingatlan kiürítése iránti pert vagyoni jogi pernek minősítette, vagyoni jogi perben pedig a Pp. 408.§ (2) bek. alapján felülvizsgálatnak nincs helye. Továbbá a kérelem felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet – *amely alapján a felülvizsgálat kivételesen engedélyezhető lehet* – nem tartalmazott, így a kérelmet visszautasította.

4. Nyilatkozat a jogorvoslati lehetőségek kimerítéséről:

Indítványozó a rendelkezésére állt rendes és rendkívüli jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette, további jogorvoslati lehetőség számára nincs biztosítva, mivel az indítványozónak nincs lehetősége bírósági jogorvoslattal élni a Kúria által meghozott végzés ellen.

Kijelentjük, hogy felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt már nincs folyamatban, perújítás kezdeményezésére nem került sor, ekként a jelen alkotmányjogi panasz benyújtásakor sem felülvizsgálati, sem perújítási, sem a jogegységi panasz eljárás nincs folyamatban.

5. Az indítványozó érintettségének bemutatása

A jelen alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy jogait, érdekeit érintik. Indítványozó a bíróságok előtti peres eljárásban fél (alperes) volt. Hivatkozni kívánunk arra, hogy polgári eljárásokban az alperes, a felperes, a beavatkozó érintettsége nem kíván külön bizonyítást.

6. Az Alaptörvényben biztosított jogok – az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek - megjelölése:

Alaptörvény R) cikk 2. bek.: „(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

Alaptörvény „T” cikk 1. bek.: „(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet, valamint a hadiállapot vagy a szükségállapot kihirdetésének Kormány általi kezdeményezését követően és a különleges jogrendben alkotott jogszabály kihirdetésének szabályait.”

Alaptörvény XXII. cikk 1. bek. „(1) Az állam jogi védelemben részesíti az otthont. Magyarország törekszik arra, hogy az emberhez méltó lakhatás feltételeit és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést mindenki számára biztosítsa.”

Alaptörvény XXVIII. cikk 1. bek. „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„Alaptörvény XXVIII. cikk 28. cikk „(28) A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok

céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

7. Befogadási feltétel fennállása:

Indítványozó szerint az állított alapjogsérelem kapcsán felmerült kérdés részben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés (a Kúria végzése kapcsán), részben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség (az első- és másodfokú bírói döntések kapcsán), így kérjük, hogy az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panaszt e feltételek fennállására tekintettel befogadni szíveskedjen.

Hivatkozni kívánunk arra, hogy az Abtv. 29. §-ban megfogalmazott két befogadási feltétel vagylagos. Bár álláspontunk szerint az indítványozó ügye kapcsán a befogadást mindkét szempont alátámasztja, kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy a vagylagosságra tekintettel befogadásnak abban az esetben is helyt adni szíveskedjen, ha a befogadást hivatkozásaink közül akár csak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy csak az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés alapozná meg.

Indítványozó szerint a Kúria Pfv.V.20.759/2023/2. számú végzése - a 8. pontban is kifejtett indokaink alapján – sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát. Álláspontunk szerint a Kúriának a felülvizsgálati eljárása során a Polgári perrendtartás szabályai szerint kell eljárni, a felülvizsgálati kérelem befogadását nem alapíthatja valamely jogszabályhely sajátos és álláspontunk szerint helytelen jogértelmezésére, illetve annak vizsgálata, hogy a Kúria által a Pp.7.§ 18. pontjának értelmezésével kapcsolatban - *legalábbis a jelen ügyben* - alkalmazott joggyakorlata helyes-e, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés. Ezen kérdésben a T. Alkotmánybíróságnak azért szükséges állást foglalnia, mivel a Kúria helytelen jogértelmezésének a joggyakorlatba való beépülése hosszú távon is sérti az állampolgárok tisztességes bírói eljáráshoz való jogát, jogsértő módon elzárja őket a rendkívüli jogorvoslat igénybevételének lehetőségétől és ezáltal a jogsértő bírósági döntéseknek a magyar polgári eljárásjogba beépült felülvizsgálatától. A Kúria ezen jogértelmezése álláspontunk szerint az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat kifejezetten figyelmen kívül hagyja, emiatt contra legem válik önkényessé, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozva. A további alkotmányos alapjogok megsértésének megelőzése érdekében a T. Alkotmánybíróság tud iránymutatást adni a Kúria számára is a jelen panasz kapcsán felmerült alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésben úgy, hogy eközben döntésével orvosolni is tudja az indítványozó ügyében kialakult – *álláspontunk szerint* – jogsértő helyzetet.

A Fővárosi Törvényszék 44.Pf.630.458/2023/6. számú ítélete és a Budai Központi Kerületi Bíróság 19.P.20.806/2022/11. számú ítélete kapcsán a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre hivatkozunk az Abtv. 29. §-a alapján történő befogadás körében. A jelen panaszbeadvány 9. pontjában kifejtett indokok alapján a hivatkozott bírói döntések álláspontunk szerint sértik az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, az alaptörvénybe ütköző bírósági eljárások következtében pedig sérült az indítványozónak az Alaptörvény XII. cikk (1) bek. szerinti lakhatáshoz való joga.

Az indítványozó ügyében eljáró első- és másodfokú bíróságok elvonták ugyanis az indítványozótól azt a jogot, hogy a “szemben álló felek egyenrangúságát és egyenlőségét biztosítsák”, a felperesi önkormányzat felperessel szemben folyt peres eljárásban nem biztosították számára, hogy az alperes által indítványozott bizonyítás keretében bizonyíthassa, hogy a bérleti jogviszony kapcsán megvalósult szerződésszegő magatartás az adott élethelyzetben a súlyosság szempontjából másként ítélandó meg és a jogszerűség ezáltal bíróságok által is másként mérlegelendő. A jogszerűnek mondott jogkövetkezmény ugyanis nem áll arányban az adott helyzetben megvalósított szerződésszegés súlyosságával, amely jogkövetkezmény végeredményben az indítványozó lakhatásának – *mint alapvető alkotmányos jogának* - megvonását eredményezi.

A bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányellenesség vizsgálatára és orvoslására pedig a jelen ügyben álláspontunk szerint a T. Alkotmánybíróságnak van lehetősége, ennek okán kerül sor a jelen panaszbeadvány előterjesztésére.

8. A Kúria döntése az alábbi okokból Alaptörvény ellenes (megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indoklása):

A jelen beadvány 3.4. pontjában hivatkoztunk arra, hogy a jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelemmel élt, és kérte elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új – a keresetet elutasító – határozat hozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A Kúria a Pfv.V.20.759/2023/2. számú végzésével az alperes felülvizsgálati kérelmét azzal az indokkal utasította vissza és mondta ki, hogy az érdemben nem bírálható el, hogy a Pp. 7.§ (1) bekezdés 18. pontja alapján vagyoni per az a per, amelyben az érvényesített igény a fél vagyoni jogain alapul és a Pp. ezen rendelkezése alapján a felperes által ingatlan kiürítése iránt indított per – minthogy az a felek vagyoni jogain alapul – vagyoni pernek minősül, amelyben pedig a Pp. 408.§ (2) bek. alapján felülvizsgálatnak nincs helye, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben és a fél ilyen esetben nem terjeszt elő felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet.

Álláspontom szerint a Kúria végzése sérti az Alaptörvény R) cikk 2.), T) cikk 1.), XXII. cikk 1.) és XXVIII. cikk 1.) és 28.) bekezdéseit azzal, hogy jogszabályba ütköző módon, megsértve a Pp. rendelkezéseit, jogorvoslati lehetőség nélkül elvonja az indítványozó felülvizsgálathoz való jogát, az alábbiak szerint:

A Pp. 7.§ 18. pont szerint vagyoni per: az a per, amelyben az érvényesített igény a fél vagyoni jogain alapul vagy értéke pénzösszegben kifejezhető

A vagyoni per definíciójának a régi Pp.-hez képesti új meghatározása valóban figyelembe vesz anyagi jogi szempontokat is, vagyis nemcsak az vagyoni per, amelynek értéke pénzösszegben kifejezhető, hanem az is, amelyben az érvényesített igény a fél vagyoni jogain alapul. Az új Pp.-hez fűzött nagykommentár ezen új fogalom-meghatározáshoz azt tartalmazza, hogy „A korábbi gyakorlathoz képest tehát a vagyoni per fogalma kiegészül azokkal a pénzösszegben nem meghatározható értékű perekkel, amelyekben a perben érvényesített igény a fél vagyoni jogain alapul. A polgári jog ugyanis a felek személyi állapotát, személyiségi jogait és vagyoni viszonyait szabályozza – az utóbbi jogviszonyok tárgyában indított perek is vagyoni perek, mert alkalmasak arra, hogy a per által a felek vagyonában változás következzen.”

A jelen per tárgya ingatlan kiürítése iránti igény volt, felperes kereseti kérelme az volt, hogy a bíróság ítéletében kötelezze az alperest, hogy a [REDACTED] alatt nyilvántartott, természetben a [REDACTED] alatt található ingatlant 30 napon belül ingóságaitól kiürítve bocsássa a felperes birtokába.

A per tárgya tehát álláspontunk szerint az alperesnek egy meghatározott cselekvésre kötelezése volt a bíróság által, nem irányult vagyoni viszony szabályozására. A jogalkalmazók számára rendelkezésre álló fogalommagyarázatból álláspontunk szerint nem vezethető le az, hogy a jelen per tárgya a vagyoni per lenne, így arra a vagyoni perek eljárásjogi szabályai lennének irányadók.

A Kúria az indítványozó ügyében benyújtott felülvizsgálati kérelem befogadása kapcsán álláspontunk szerint a Polgári perrendtartás 7.§ 18. pontjának értelmezésével kapcsolatban helytelen jogértelmezés alapján utasította vissza a felülvizsgálati kérelem befogadását. Az, hogy a Kúria alkalmazott joggyakorlata, illetve jogértelmezése helyes-e, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, amelyben így T. Alkotmánybíróságnak feladata, hogy iránymutatást adjon, illetve hogy egy ilyen – álláspontunk szerint téves – jogértelmezés kapcsán megadja az adott kérdés helyes értelmezését, helytelen joggyakorlatot észlelve pedig – a helyes jogértelmezés megadásával – a kialakult jogsértő helyzetet az adott helytelen döntés megsemmisítésével orvosolja. Ennek hiányában ugyanis alapvető alkotmányos alapjogok sérülnek.

A T. Alkotmánybíróság jelen ügyben való álláspontjának kifejtése hiányában álláspontunk szerint ugyanis fennáll az a veszély, hogy a Kúria helytelen jogértelmezésének a joggyakorlatba való

beépülése hosszú távon is sérteni fogja az állampolgárok tisztességes bírói eljáráshoz való jogát, hiszen jogsértő módon elzárja őket a rendkívüli jogorvoslat igénybevételének lehetőségétől, előidézve ezáltal alapvető alkotmányos alapjogok megsértését.

A további alkotmányos alapjogok megsértésének megelőzése érdekében a T. Alkotmánybíróság tud iránymutatást adni a Kúria számára is a jelen panasz kapcsán felmerült alapjogi jelentőségű kérdésben úgy, hogy eközben döntésével orvosolni is tudja az indítványozó ügyében kialakult – *álláspontunk szerint* – jogsértő helyzetet.

Mindezek alapján a Kúria álláspontunk szerint a felülvizsgálati kérelem elbírálását visszautasító végzése meghozatalkor figyelmen kívül hagyta a per valódi tárgyát, illetve tévesen értelmezte azt és tévesen minősítette azt vagyoni jogi pernek. Ezáltal a vagyoni jogi perre vonatkozó 408.§ (2) bekezdés alkalmazása jogszabálysértő, amely álláspontunk szerint olyan súlyos eljárásjogi hiba, amely a kérelmezőt az őt egyébként megillető eljárásból érdemben kizárja, amely ezáltal sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát, ezen jogsérelmen keresztül pedig továbbra is sértve marad az indítványozó lakhatáshoz való alapjoga.

9. A Fővárosi Törvényszék és a Budai Központi Kerületi Bíróság döntése az alábbi okokból Alaptörvény ellenes (megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének indokolása):

A fenti 8. pontban hivatkozott, az alkotmányos alapjog sérelmét okozó eljárásjogi jogsértés mellett – amely álláspontunk szerint már önmagában megsérti az Alaptörvény R) cikk 2.) és XXVIII cikk 1.) és 28.) bekezdéseit, ezáltal alaptörvény-ellenességet eredményez –, már az azt megelőző eljárások bírósági döntései is az Alaptörvény R) cikk 2.), T) cikk 1.), XXII. cikk 1.) és XXVIII. cikk 1.) bekezdéseinek megsértésével jártak.

A Fővárosi Törvényszék 44.Pf.630.458/2023/6. számú ítélete és a Budai Központi Kerületi Bíróság 19.P.20.806/2022/11. számú ítélete kapcsán a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre hivatkozunk. Álláspontunk szerint az eljáró bíróságok nem biztosították a szemben álló felek egyenrangúságát és egyenlőségét, az alperes által indítványozott bizonyítás lefolytatására nem került sor, holott a bérleti jogviszony kapcsán megvalósult szerződésszegő magatartás megítéléséhez ez elengedhetetlen lett volna, figyelemmel arra is, hogy a magatartáshoz fűzött súlyos jogkövetkezmény hiányos bizonyítás folytán bekövetkező hibás megítélése súlyos, az indítványozó lakhatása elvesztésének a jogkövetkezményével jár.

Az indítványozó már a Törvényszékhez benyújtott fellebbezésében is hivatkozott az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértéseire, azonban a Törvényszék ugyancsak mellőzte az alperes által kért és korábban (az előzményperben) maga a Törvényszék által adott iránymutatás szerinti hivatkozások vizsgálatát. Az indítványozó (az előzmény per felperese) jogmegóvási szükséglete ugyanis az előzményper alperesével – a [REDACTED] - szemben nem állt fenn, mert a felmondás jogosítottja nem az alperes, hanem az önkormányzat volt.

Az indítványozó (mint a jelen per alperese) lakhatáshoz való jogát mint védendő érdeket tehát a jelen perben lett volna szükséges és indokolt figyelembe venni az eljáró bíróságoknak, ennek során nem volt jogszerű mellőzni az alperes által felhozott hivatkozások vizsgálatára irányuló bizonyítást, azt az eljáró bíróságoknak le kellett volna folytatni. Ennek elmaradása azonban ahhoz vezetett, hogy alperesnek nem volt lehetősége a felmondáshoz vezető alperesi magatartás súlyosságának megítélése körébe eső, az adott helyzetben értékelendő körülmények és hivatkozások bizonyításra, a lakhatáshoz fűződő joga védelme megalapozottságának bizonyítására.

Mindezeket összegezve álláspontunk szerint mind a Kúria, mind pedig a Fővárosi Törvényszék és a Budai Központi Kerületi Bíróság „contra legem” jogalkalmazása több, egymást segítő feltétel együttes fennállása következtében eléri az alkotmányossági sérelem szintjét, az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának megsértését. Sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyrészt azáltal, hogy a Kúria eljárásjogi jellegű alapjogot megsértve az adott eljárásjogi kérdésre irányadó helytelen jogi normát alkalmazott. A Kúria jogi norma téves alkalmazásával visszautasította az indítványozó felülvizsgálati kérelmének elbírálását, így az indítványozót a megelőző bírósági eljárások

eljárásjogi jogsértéseinek orvoslására rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségtől is megfosztották, melynek végeredménye az indítványozó vonatkozásában az otthon védelmének mint alapjognak a megsértése is. A Kúria normaellenes jogértelmezési eljárásának azonban nem lehet olyan következménye, hogy egy egyébként felülvizsgálható ügy kapcsán elkerülhető legyen az adott ügyben való érdemi eljárás, illetve döntés, ezáltal okozva további alapjog megsértésének fennmaradását. A Kúria által alkalmazott joggyakorlat, illetve jogértelmezés jogszerűségének megítélése, illetve annak helyes irányba „terelése” alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés. Helytelen jogértelmezés esetén a T. Alkotmánybíróság döntése tudja az adott ügyet orvosolni, egyúttal megadni az adott kérdésben a helyes jogértelmezést elkerülve ezáltal, hogy további alapvető alkotmányos alapjogok sérüljenek.

Az első- és másodfokú bíróságok „contra legem” jogalkalmazása ugyancsak az indítványozó alkotmányos jogainak teljes kizárásával járt, amelynek következménye a jelen perben alkotmányos alapjogot, a lakhatás elvesztését eredményező jogsértés. Ennek orvoslása ugyancsak a T. Alkotmánybíróság panaszvizsgálata és döntése nyomán lehetséges.

A jelen alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben tehát mind a Kúria, mind a Fővárosi Törvényszék, mind a Budai Központi Kerületi Bíróság elvonta az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, a XV. cikk (1) bekezdésben rögzített törvény előtti egyenlőségét, mint alapvető emberi jogát, megsértette az Alaptörvény R) cikk 2.), T) cikk 1.), XXII. cikk 1.) és XXVIII. cikk 1.) és 28.) bekezdéseit, így kérjük azok megsemmisítését.

10. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Indítványozó kijelenti, hogy ügyében már nincs folyamatban olyan bírósági eljárás, amelyben kezdeményezte az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Mellékelten csatoljuk az T. Alkotmánybíróság előtti eljárásra szóló ügyvédi meghatalmazást.

c) Az Abtv. 57.§ (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013.(II.27.) Tü. határozat 36.§ (2) bekezdésére és 56.§ (1)-(2) bekezdéseire tekintettel az indítványozó a mellékelten csatolt nyilatkozatban kijelenti, hogy személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok körében mellékelten benyújtjuk a Kúria Pfv.V.20.759/2023/2. számú végzését, a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.630.458/2023/6. számú ítéletét és a Budai Központi Kerületi Bíróság 19.P.20.806/2022/11. számú ítéletét. A csatolt iratok igazolják, hogy az indítványozó a peres eljárásban fél volt (alperes), amely az alkotmányjogi panasz benyújtásához szükséges érintettségét önmagában megalapozza.

Figyelemmel arra, hogy az alkotmányjogi panasz az Alkotmányban (Magyarország Alaptörvényében) szabályozott alapvető jogok védelmének eszköze, amely alapvető jogok rendeltetése az, hogy az államhatalommal szemben alkotmányos garanciákat teremtsenek az állampolgár, az egyén vagy egy közösség jogainak védelmére, cselekvési autonómiájának biztosítására, kérjük jelen panasz kapcsán a T. Alkotmánybíróság eljárását.

Szeged, 2023. november 7.

Tisztelettel:

képv.: Dr. Temesvári Zoltán ügyvéd